

Johann Heinrich Seelen von

Exeqvias Tristes Fvneri Viri Magnifici, Illvstris Et Consvltissimi, Domini Iohannis Adolphi Crohn, I. V. D. Reipvblicae Lvbecensis Consvlis Immortaliter Meriti, Solenniter Dvcendas Indicit Atqve Tanti Viri Memoriam Omnibvs Ac Singvlis De Meliori Commendat

Lvbecae: Typis Io. Nic. Greenii, [1750?]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1806291576>

Druck Freier Zugang

66 Stücke

Wk1b Gen

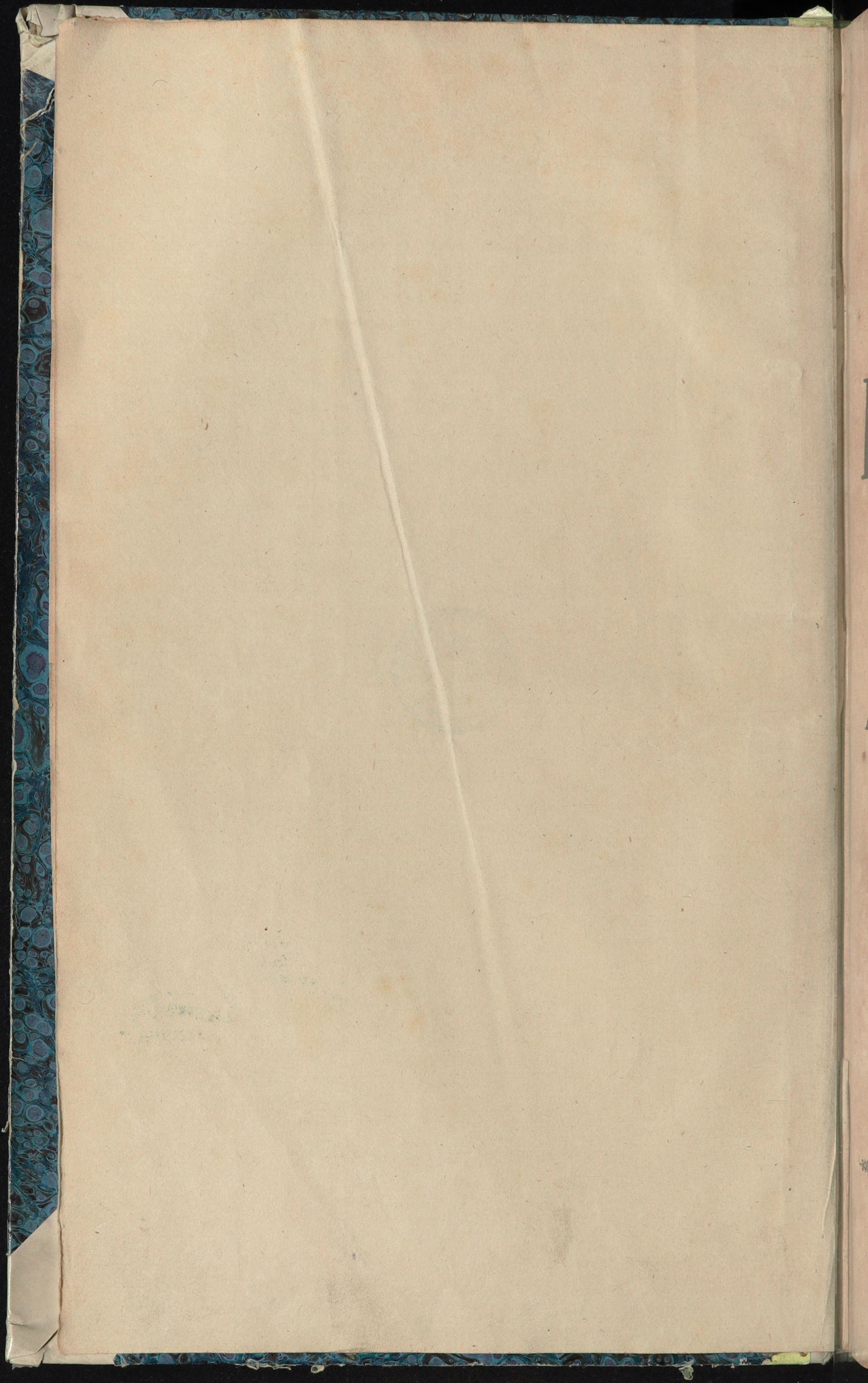
2/2 -40

Inhaltsverzeichnis der Leichenprogramme
in alphabetischer Ordnung der gefeierten
Person mit Sterbejahr.

1. Arnd, Karl. 1721.
2. Bademüller, Johannes. 1723.
3. Baltzer, Jakob. 1706.
4. Becker, Heinrich. 1720.
5. Bergk, Catharina v., geb. v. Hecken. 1712.
6. Steinkopf, Margaretha, geb. Christian. 1719.
7. 8. Crohn [Krohn], Johann Adolph. 1750.
9. Darjes, Joachim. 1740.
10. Duve, Joh. Abraham. 1728.
11. Fabricius, Jakob. 1653.
12. Festing, Johannes. 1685.
13. Willebrand, Catharina Christine, geb. Fischer. 1742.
14. Eggerdes, Catharine Marg., geb. Gerdes. 1714.
15. Graumann, Christian Daniel. 1764.
16. Tielcke, Cath. Dorothea, geb. Giesen. 1719.
17. Glück, Friedrich Gottfried. 1707.
- 18-22. Grüenberg, Johann Peter. 1700.
23. Haberkorn, Joh. Balthasar. 1707.
24. 25. Hahn, Julius Ernst. 1751.
26. Henning, Anna Christina, verh. Redeker. 1718.
27. Hildebrand, Christian. 1712.
28. Knesebeck, Heinrich. 1719.
29. Lembke, Agneta, geb. Hinze. 1749.
30. Lesch, Daniel. 1707.
31. Lindemann, Eva, verh. Dugge. 1719.
32. Lindenberg, Kaspar. 1713.
33. Lüders, Marcus. 1738.
34. Mohr, Heinrich. 1729.
35. Schmidt, Helene Catharina, geb. Petersen. 1756.
36. Radow, Georg. 1699.
37. Müller, Christian. 1740.
38. Niehenck, Georg Vitus Heinrich. 1795.
39. Palthen, Samuel von. 1750.
40. Rhades, Georg Michael. 1758.

41. Rhon, Christoph Gottlieb. 1724.
42. Schelhamer, Henrica Maria, verh. Burchard. 1720.
43. Sandow, David. 1752.
44. *Brasse* (Saß), Charlotte Wilhelmine, geb. Thymne. 1787.
45. Schlaff, Agneta, geb. Lembke. 1748.
46. Vorast, Margareta Sophia, geb. Schleeff. 1758.
47. Schmidt, Jonas. 1745.
48.49. Starck, Samuel Christfried. 1769.
50. Gens Schuckmannia. 1706.
51-55. Schwartzkopff, Kaspar. 1691.
56. Senst, Johannes. 1723.
57. Sibeth, Nikolaus. 1721.
58. - , Catharina Elisabeth, geb. Siebrandt. 1719.
59. Sibrand, Catharina, verh. Radow. 1720.
60. Stever, Christian Michael. 1722.
61. Tielke, Joh. Joachim. 1724.
62. Vandewil, Alexandre de. 1684.
63. Stockmann, Anna Margareta, geb. Varenius. 1715.
64. Walther, Matthias Gustav. 1768.
65. Weidener, Johann Joachim. 1732.
66. Wolfrant, Dietrich. 1698.
- Ko

7

EXEQVIAS TRISTES
FVNERI
VIRI MAGNIFICI, ILLVSTRIS ET CONSVLTISSIMI,
DOMINI
IOHANNIS ADOLPHI
CROHN,

I. V. D.

REIPVBLICAE LVBECENSIS

CONSVLIS

IMMORTALITER MERITI,

SOLENNITER DVCENDAS

INDICIT

ATQVE

TANTI VIRI MEMORIAM

OMNIBVS AC SINGVLIS DE MELIORI

COMMENDAT

IO. HENR. A SEELEN,

SS. THEOL. LIC. ET GYMN. LVBEC. RECT.

LVBECAE.

TYPIS IO. NIC. GREENII, MAGN. SENAT. TYPOGR.

✠ ✠ ✠ ✠

Magno mensis anni, quem agimus, Aprilis afficiebat gaudio civitatem Lubecensem, siquidem hoc videre ei licebat, quod nondum viderat, Consulem nimirum gamice iubilantem. Magnam vero tristitiam attulit mensis Augustus, quo Iubilaeum Consulare, quatuor tantum interiecto mensium spatio, Funebria exceperunt. Absolvit enim vitam, laudatissime in hac mortalitate gestam, Vir magnificus, illustris & consultissimus, **DN. IOHANNES**

ADOLPHVS CROHN, Iuris utriusque Doctor excellentissimus, Consul immortalibus in Rempublicam Lubecensem meritis conspicuus, totque virtutibus praeclarissimis in vita, non iuvenili modo & virili, sed senili etiam coruscus, ut venerabiles inter, neque annis solum, sed meritis quoque, meam superantibus praedicationem, gravissimos Senes locus perhonorificus Ei sit omnino assignandus. Senum peculiaris esse, in iudicio, extra iudicium, ratione variarum rerum, iura & privilegia, a legislatorum aequitate profecta, e scriptis ad iusti & aequi scientiam spectantibus, NICOL. MARTINI (1), IO. HENR. SCHROETERI (2), THEODOS. SCHOEPPFERRI (3), ne commorem ICTos alios, qui hoc etiam argumentum haud intactum reliquerunt, luculenter apparet. Sed horum vineta nolo caedere, ne falcem in alienam messem immittere videar. Producam potius virum, ut sapientia omnes vincentem mortales, sic istius, quod habendum est pro iusto, etiam peritissimum, SALOMONEM, e cuius verbis valde notabilibus: עֲטֹרֶת תְּפִלָּה שִׁיבָה בְּדֶרֶךְ צְדָקָה תִּמְצָא (4), *corona decoris* (est) *senectus*: in via iustitiae invenietur, si non totum ius senum eo, quo e monumentis iuridicis sistitur, modo, erui poterit, haud ultima tamen illius pars, quae maiorem senibus, quam iunioribus, exhibendum esse honorem, praecipit, non in se inde deducetur. De aetate proventus in citato agi loco Salomoneo, caret dubio, etsi שִׁיבָה a quibusdam non senectus, sed *canities* reddatur, siquidem hac etiam voce senilis aetas plerumque indicatur, cum iuvenes canescentes raro occurrant. Ad ius senum autem pertinet honor iure meritoque iisdem praestandus, & magna, quae, teste Sulmonensi vate (5), cani quondam capitis fuit reverentia. Hunc honorem, hanc reverentiam indicat, imo mandat, SALOMON mentione facta *coronae*, quam esse signum honoris atque venerationis, tam apertum est & manifestum, ut probatione non indigeat. Senes porro uti ad exercendam iustitiam magis sunt proclives, quam iuniores, plus ad levitatem propensi, sic in via iustitiae, sive iusta, inventis praebenda quoque omnino est iustitia, ut nullo laedantur modo, neque de illata sibi iniuria conquerendi ansa ipsis suppeditetur. Plura, e verbis Salomoneis haud difficulter eruenda, praeterire iubet exequendum, pro ratione officii, negotium, quo venit celebrandus venerabilis Senex in via iusta inventus, cuius non senectus modo, sed tota etiam aetas dici meretur decoris corona, quae res suas omni tempore exornavit. Quamobrem omnia dixisse videor, si CROHNIVM dixerim virum, qui coronam laudis & gloriae, non in senili tantum aetate, sed iusta etiam via per reliquum vitae indefesso calcata studio, imetravit. Ut vero cuncta fiant clariora, alioque loco (6) a me dicta suppleantur, paulo vberius haec erunt declaranda & exponenda. Sic vult officii religio. Imo vero dignitas, merita, virtutes, quibus exsplendesceret CROHNIVS, iniungunt, ut ius senum in hoc etiam Sene, iustam ingresso viam multisque anteferendo aliis, ratione saltem candide commemorandarum rerum ad ipsum pertinentium, stricte observetur.

Ius Senis requirit utique, ut honestissimae ipsius nativitat, optimorum Parentum, perinsignium Maiorum, praesertim si in via iusta ambulaverint, decorisque coronam, e nobilissimis virtutibus adornatam, gestarint, debita iniiciatur mentio. Hoc iure impellente, referendum est, quod CROHNIVS Lubecae d. 17 Nov. 1674 natus sit e stirpe, cuius membra non opus est multis honorum titulis efferre, cum sine iisdem praestantiae decus prae se ferant, & post fata etiam tueantur. Apposuisse itaque sat erit sola nomina, vitaeque genus, patris, IOHANNIS CROHN, Civis primarii & Mercatoris Lubecensis; matris, CATHARINAE HAARTMANN: avi paterni, IOACHIMI CROHN, Civis Lubecensis; aviae, ELSABE ENGERS; avi materni, HERMANNI HAARTMANN, Civis & Mercatoris Lubecensis; aviae, CATHARINAE RODDEN; proavi paterni prioris, BERNHARDI CROHN, ex Hassia oriundi, in classe Danica Centurionis; proaviae, ANNAE LAMPRECHT: proavi paterni posterioris, ALBERTI ENGER, praedii in Cimbria administratoris; proaviae, ENGEL MOLLER: proavi materni prioris, FRANCISCI HAARTMANN, Westphali, in Monasteriensi regione commorati; proaviae, ANNAE: proavi materni posterioris, GOTTHARDI RODDE, Civis primarii & Mercatoris Lubecensis; proaviae, CATHARINAE LANGERMANN: abavi paterni, IOACHIMI CROHN, rei metallicae in Hassia Inspectoris; abaviae, CATHARINAE HOLT-SCHVR: abavi materni, IOHANNIS RODDE, Westphalo-Monasteriensis; abaviae, ELSABE GERCKEN: atavi paterni, BERNHARDI CROHN, Mercatoris Cassellani; ataviae, ELSABE FRANCKEN. His addi possent CASPAR HOLT-SCHVR, Mercator Cassellanus, eiusque vxor, CATHARINA: nec non GOTTHARDVS RODDE, civis Monasteriensis, eiusque coniux, GERTRVD SCHMIDES, & plures, si copiosiores propaginum tabulae ad pulcherrimam coronam natalitiam neclendam requirerentur.

Efflagitat porro Ius Senis, ut praeclare ab ipso in iuventute, in Schola, in Academiis, in literariis, acta nequitiam tradantur oblivioni, silentioque involvantur, sed proferantur potius in lucem, atque ea, quam merentur, laude afficiantur, praesertim, si aetate iuvenili in via iusta sit inventus, secutusque monitum Davidicum (7), viam suam, divini verbi ope, puram reddere studuerit & inculpatam. Hoc cum fecerit CROHNIVS in iuventute, laus inde ad ipsius senectutem manavit. Si superessent, quos in officina literaria patria habuit praeceptores fidelissimos, MARC. WIDA, IAC. PAGENDARM, Cantor, DAV. von der BRÜGGE ac MICH. FREVDIVS, Subrectores, M. MARTIN. LIPENIVS, Conrector, & M. ENOCH. SVANTENIVS, Rector, dicerent, quod habuerint dilexerintque discipulum, iustam probitatis, diligentiae, honestatis, modestiae, viam ingressum, collaudarentque finem, quo, recitata an. 1693, Musis Travani vale dicendi causa, nitida Oratione, opus scholasticum coronavit. In eandem loquerentur, si viverent, sententiam doctores ad Varnum Academici, quos m. Sept. 1693 prima vice adiit, Rostochii Albo, Musarum filios nominatim complectenti, inscriptus a IO. KLEINIO, Papiniano Mecklenburgensi, quem, aequae ac Vlpianos Varniacos, STEINIVM atque MÜLLERVM, nactus est duces, viam ipsi ad solidam eruditionem iuridicam, univrsalem, naturalem, civilem, canonicam, publicam, feudalem, consequendam monstrantes. Ad honorem sane Ei valet, quod magnus KLEINIVS, quo meliorem hospitem nancisci haud potuisset, eum vocet, post quinque lustra, suum in Alma Rostochiensis auditorem insigniter industrium (8). Cum Alma Rostochiensis amice consentit Lipsiensis verno anni 1696 tempore petita, consilio valde laudabili, ut nimirum in studio iuris publici & historiarum, virorum celeberrimorum, RIVINI, cuius hospitio fuit

(1) Diss. de Iure Senum Singulari. Kilon. 1689. 4.

(2) Position. de Singulari Senum Iure. Ertord. 1686. 4.

(3) Gerontologia, sive Tr. de Iure Senum. Quedlinb. 1705. 4.

(4) Prov. XVI. 31.

(5) Fast. V. 57.

(6) Athen. Lubec. P. III. p. 42 sqq.

(7) Ps. CXIX. 9.

(8) Epist. VIII. Id. Sept. 1720 ser.

quae libro Crohniano de Iure Affecutionum praefixa legitur.

exceptus, & FRANCKENSTEINII opera, ulterius progredere, quem finem feliciter obtinuit. Duodecim in Philurea Musarum sede menses ex voto peregerat, cum an. 1697 iterum adiret *Rostochium*, ubi denuo KLEINIVS eum habuit domesticum & auditorem continuata pristina se ei probantem industria, qua, ipso auspice, non modo integram iuris scientiam repetiit, sed in palaestra quoque disputatoria excussit, simulque, quomodo causae in foro sint agenda, percepit; horas vero subsecivas utiliter impendit elaborandae Dissertationi, qua sat difficile de innoxia Mulierum Iuris ignorantia argumentum in maiori collocavit luce, eademque m. Sept. pro rostris Academicis defensa magnam sibi comparavit laudem, auctam valde Dissertatione inaugurali, d. 14 April. 1698, applaudente auscultantium coetu, habita, cum antea per institutum rigorosum, ut vocant, examen illustri Ordo Iuridicus abunde eum cognovisset dignissimum summis in utroque iure honoribus candidatum. Finito hoc labore, revisit quidem patriam, sed mox repertus est in iusta eorum via, qui prudenter ac legitime peregrinantur. Initium fecit itinerum adeundo per *Luneburgum*, *Cellam*, *Hannoveram*, *Cassellam*, vrbes rebus notatu dignis, quas lustravit, haud destitutas, *Marpurgum* & *Gieffam*, Academias doctissimorum iuris Professorum, quibuscum habita colloquia Ipsi profuerunt, fama insignes, *Wetzlarium*, Imperiali Iudicio, quod *Cameram* appellant, illustrem, quae CROHNIVM nequaquam habuit otiosum spectatorem, sed attentum potius observatorem rerum, quae in foro hoc splendidissimo aguntur. Audivit enim processus, ut vocant, Camerales, legit & expendit commentarios, Actorum nomine insignitos, consuluit praecipuos in hoc foro Caesareo causarum patronos, sicque spatio semestri *Wetzlariae* commoratus accurate didicit, quorum discendorum causa eo erat profectus. Hinc per *Francofurtum*, *Moguntiam*, *Coloniā*, *Neomagum*, perspectis simul harum urbium memorabilibus, contulit se in *Belgium*, in quo *Lugdunum* potissimum & *Ultraiectum* commoratus, praecipuos doctores Belgicos, iuris doctrinam profitentes, auscultavit ita, ut magnum inde fructum perceperit, ac operae iis audiendis navatae nunquam Eum poenituerit. Neque tamen Germaniam nostram adeo putabat sterilem, ut in ea quoque non invenirentur viri tum aliarum disciplinarum, tum iurisprudentiae peritissimi. Hos, redux factus in Germaniam, reperiebat *Wittenbergae*, reperiebat *Ienae*, reperiebat aliis in locis Teutonicis, de quorum Ictis celeberrimis cognitis sibi reddendis potissimum fuit sollicitus, etsi alia observatu digna minime neglexerit. *Rostochii* autem adeo non obliviscatur, ut ad gratam sibi hanc urbem haud invitatus remigraret. In hac d. 10 Octob. 1699 summos ex merito consecutus est honores iuridicos, *Iuris utriusque Doctor* solenni renuntiatus actu, in quo iuridice elaboratam Orationem de Quaestione: *An publica & de praesenti Sponsalia utriusque dissensu dissolvi possint?* (9), applaudentibus, qui praesentia sua cohonestabant solennia inauguralia, & Academiae & Civitatis Proceribus, recitavit. E tot laboribus doctis nullo poterit negotio literaria honoris corona formari, quae CROHNIVM in senili aetate eo magis ornavit, quo studiosius in eadem elaboranda juvenilis aetas fuit consumpta.

Quis vero dubitabit, quin requirat Ius Senis, ut *munera*, quae, in iusta repertus via, dexterrime administravit, & in quibus tandem consenuit, honoris causa commemorentur, cum nulla fere corona in hoc terrarum orbe sit splendidior, sit pretiosior, quam ea, cui contendendae officia religiose gesta materiam suggererunt? CROHNIVM nostrum & hac corona videbimus redimitum, si munera Ipsi magni fuisse momenti cognoverimus. Brevitatis studio vix ac ne vix quidem attingo, quod *Rostochii*, ubi sedem fixerat, in *Dicastris* Principis pariter ac Civitatis, causarum patronum; in *Ducali Consistorio* Procuratorem ordinarium egerit, sed statim ad referendum *Syndici Rostochiensis* munus accedo. De hoc quod olim consignavi literis (10), iuvat repetere, & huic quoque Memoriae inferere. Sic autem scripsi: "Sparta Procuratoris egregie ornata commovit nobilissimum & amplissimum Senatum *Rostochiensem*, ut Ipsum an. 1706 d. 30 Aug. *Syndicum* eligeret. Non recusavit munus oblatum, sed per decennium magna fide gessit, Civitatisque commodum, sive ad Serenissimum Principem ac, tempore belli, ad summos Imperatores atque Legatos mitteretur, sive alia negotia expediret, pro virili conservare atque augere laboravit. Superveniebant motus *Mecklenburgici*, nemini fere ignoti, quibus durantibus iura ac privilegia Civitatis *Rostochiensis*, pro officii religione, mascole & intrepide, approbantibus, praeter amplissimum Senatum, aliis harum rerum haud imperitis, defendit, ac multa scripta, quae Icti *Protocollo* & *Recessus* vocant, elaboravit, inserta passim molis haud exiguae libro, occasione motuum *Mecklenburgicorum* an. 1719. fol. edito, cuius titulus est: *Historischer Acten-mässiger Bericht*, &c. Facile autem conicere licebit, quod inter hos motus multa sit perpeffus. Quare tandem etiam an. 1716 *Syndici Rostochiensis* munere, gravibus de causis, se abdicavit, & aegre licet ab amplissimo Senatu *Rostochiensi* dimissus, in patriam se recepit." Haec scribendo nequaquam me laesisse veritatem, laetor. Video enim non consentientem modo illustrem KLEINIVM, his CROHNIVM verbis allocutum (11): *Numinis divino adiutus auxilio, ac bonitate fretus causae spartam Syndicatus, quam ante XIV. annos Rostochii nactus eras, inter maximas huius urbis adversitates, ac duriora eiusdem fata, egregie ornasti, mascoleque & intrepide tutatus es; sed plane etiam hac in re confirmor documento fide dignissimo, publica totius Senatus Rostochiensis auctoritate scripto, & Sigillo Civitatis maiori communito, quod ex originali, ut vocant, fisti hic meretur: Wann Uns Bürger-Meistern und Raht der Stadt Rostock der Hochedle und Hochgelahrte Herr Doctor, Iohann Adolph Crohn, unser ehemals vieljähriger, um hiesigen Rahts-Stuhl und gemeine Stadt wohlverdienter Syndicus, per Memoriale vom 7den Currentis um eine glaubwürdige Bescheinigung seiner im Jahr 1716 freywillig gesuchten, und auf dessen vielfältiges und unveränderliches Anhalten von Uns erlangten dimission und Erlassung angelegentlich ersuchet hat, vorbereytes Memoriale auch heute dato in pleno verlesen worden; So haben Wir dessen Petito hierunter gerne deferiret. Uhrkunden und bescheinigen demnach mittelst diesem öffentlich, das vorwohlgedachter Herr Doctor Iohann Adolph Crohn von Uns zu unserm und gemeiner Stadt Consulenten und Syndico bestellet und angenommen worden, dieser Ihm anvertrauten Function auch überall, absonderlich in denen Uns und hiesige gute Stadt Anno 1715 betroffenen höchst beschwerlichen Zeit-Läufften, zu seinem sonderbahren Ruhm, mit grosser Dextérité, Treu und Fleisse wohl vorgestanden, und dadurch um Uns und das Publicum sich sehr wohl verdient gemacht, nachhin im Jahr 1716 um die Erlassung von dem bis dahin wohl geführten Syndicat-Officio aus eigener Bewegniss bey uns inständigst angehalten habe. Ob Wir nun wohl in desselben mehrmals gesuchte Dimission und Erlassung, nach zuvor geschehener halbjähriger Aufkündigung, damahls zu gehöhen Uns kaum entschliessen können; So haben Wir jedennoch auf obmentionirten Herrn Doctoris Crohnen beständig reiterirte Anforderung, das Er der obhabenden Pflicht und seines Officii, der ihm vorertheilten Bestallung gemäss, entschlagen werden möchte, sothane Erlassung seiner treu geleisteten Dienste nicht versagen mögen noch wollen, mitbin denselben damahls, ob schon sehr ungerne, würcklich dimittiret, unter dem hertzlichen Wunsch: das der allmächtige Gott Ihn und dessen sambtliche liebe Angehörigen mit reichem Segen überschütten, und bis auf späte Jahre gesund erhalten wolle. Welches Wir denn nochmahls hiedurch wiederholen, und darüber zur Steuer der Wahrheit gegenwärtiges Attestatum auff Begehren ausfertigen, auch mit Gemeiner Stadt grösserem Innsiegel und des Protonotarii Unterschrift bestärcken lassen. So geschehen Rostock, den 10ten Febr. Anno 1731. Ex speciali commissione Ampl. Senatus subscr. Iohann Valentin Stever, Protonot. m. m. Rostochio rediit in patriam, ubi vitae quidem tranquillitate vsus & otio fructus est, sed ita, ut a labore, cui ab incunte affluens erat aetate, nequaquam remitteret. Quod enim tempus a causis agendis erat vacuum, id dicabat literis, & praesertim iuridicis, in quibus idcirco excellere adeo, ut meminerim, ex ore *Rostochiensium*, apud quos anno huius saeculi vicesimo quinto, quo prima vice *Varniae* eas invisebam *Athenas*, memoria CROHNII, olim sui, nondum erat deleta, florebat potius, audivisse, Eum fuisse aptum & idoneum ad munus Professoris, iura docentis in Academia, cum laude obeundum. Curia proinde patria *Lubecensis* in Eo accepit d. 20 Febr. 1731 *Senatorem*, d. 27 Iun. 1744 *Consulem* solida gaudentem Iuris scientia, cuius ope verum potuit a falso discernere, lites dirimere, nodos iuridicos plus quam Gordios solvere, prudens ferre iudicium, dissensiones amice componere, clientibus salutariter consulere. Amplius hic esset campus, aperiendus multo facilius, quam emetiendus, si recensere vellem cuncta, quae CROHNIVS & Senator & Consul praeclarissime egit. Comprehendam breviter cuncta paucis his verbis:*

(9) Conf. Nov. Liter. Mar. Balth. 1099. p. 327.

(10) loc. cit. p. 45.

(11) loc. cit.

CROHNIVS in via iustitiae, aequitatis, humanitatis, prudentiae, candoris, solertiae, fuit inventus. Quam facile hic erit, coronam laudis & gloriae reperire!

Senis, qui Scriptis factus est inclutus, ius violaretur, si ea non commemorarentur, atque iusto afficerentur praekonio. Hoc ut a me absit, dabo notitiam, & editorum & ineditorum, *Scriptorum Crohniarum*, quae multa lectione, culto iudicio, solida eruditione, sese commendant, hisque virtutibus omne punctum ferunt, omnem calculum promerentur. Ecquae autem illa? *Disputatio Iuridica de innoxia Mulierum Iuris Ignorantia, vulgo: In welchen Fällen denen Weibern nicht schade, der Rechtsen unfündig zu seyn.* Rostoch. 1697. 4. pl. 6 $\frac{1}{2}$. Praesid. IO. KLEINIO.

Dissertatio inauguralis Iuridica de Probatione, quae fit per Libros Mercatorum; vulgo: Von Beweis der Schuld mit Handelsbüchern. ibid. 1698. 4. pl. 10 $\frac{1}{4}$. Praef. eod. Contenta vid. in Nov. Liter. Mar. Balth. 1698. p. 70.

Tractatus de Iure Affecurationum, vom Affecurans Recht, in quo materia haec perutilis & in foro Mercatorum quotidie obvia methodice digesta, ac Casus huc pertinentes disquisitioni submissi, & tam ex Iuris communis Regulis, quam quarundam Regionum & Locorum Ordinationibus, nec non ex probatissimis, in praxi in primis, Ictis, convenientibus ubiuis rationibus decisi exhibentur. Rostoch. & Parchim. 1725. 8. Copiosam, & simul honorificam, huius libri recensitionem praebent Acta Eruditorum Lipsiensia 1725. p. 79. sqq. Inter alia de Auctore iudicatur: Nemo altum agere Nostrum, existimet. Non enim solum, quae ab aliis carptim dicta fuerunt, hic videas congesta, sed & luculento ordine disposita, ita, ut plenam absolutamque, sed brevem simul & concinnam de isthac iuris parte commentationem praestet. Verum id in primis laudem meretur, quod fori Mercatorii usum Nostrer prae oculis habuerit, casusque permultos diligenti disquisitioni subiectos ubique insperferit. Epistola, quam illustris Ictus & Cancellarius Mecklenburgensis, laudatus KLEINIVS, libro Crohniarum praemisit, incipit: Remitto, quem Tibi, Vir consultissime, meae subicere placuit censurae, de Affecurationum Iure, seu themate perutili & in foro mercatorio quotidie obvio, docta ac diligenti omnino opera, exasciatum Tractatum tuum, dignum, ut publicis quanto citius evulgetur typis, orbique literario communicetur. Quamquam enim iam alia ante Te clarissimorum virorum ingenia in elaborando hoc iuris articulo aliquam talenti sui partem, tam per integros Tractatus, quam publicas Dissertationes feliciter posuerint, Tuam tamen haud vulgarem diligentiam, & in colligendis undiquaque casibus, iisque methodice disponendis, ac dextre Iurique conformiter decidendis, subiuncto ubique & rationum solidissimarum, probatissimorumque in praxi in primis Ictorum cumulo, omnium illorum laudabiliter superasse meditationes, aequos rerum arbitros mecum facile fassuros esse, nullus dubito. In Bibliotheca Iuridica Lipenio-Ienichiana hoc de CROHNIO, eiusque libro p. 34. a. fertur iudicium: Et veterum & recentiorum scriptorum in hoc argumento opera studiosissime perlegit, notatu digniora maturo iudicio selegit, in concinnum ordinem redegit, & nihil paene omisit eorum, quae ad hoc argumentum accurate perlustrandum pertinent, dignus, qui ab omnibus, qui aliquid in hoc argumento tentant, integer perlegatur.

Supplementum Tractatus de Affecurationibus. Hoc Supplementum *ἀνέκδοτον*, aequae ac opera sequentia, ad prelum parata, Filius inter cimelia sua literaria asseruat.

Tractatus de Successione ab intestato iuxta Ius Lubecense, oder, wie es mit denen Successionen und erblichen Anfällen nach Lübeckischem Rechte beschaffen sey, und wie weit darinnen das Lübeckische Recht mit dem gemeinen beschriebenen Rechte übereinkomme, oder von solchem differire.

Annotationes ad WOLFG. AD. LAVTERBACHII Compendium Iuris, continentes theoreticas partim, potissimum practicas Observationes ex operibus MEVII, CARPZOVII, BRUNNEMANNI, COTHMANNI, FARINACII, MASCARDI, STRICKII, & aliorum practicozum Ictorum. De hoc opere in Athenis Lubecensibus an. 1721 scripsi, quod tres eius partes CROHNIVS ad finem perduxerit. Nunc referre possum, quod annis sequentibus reliquas partes quatuor addiderit, totumque opus plane absolverit.

Consilia & Responsa Iuris.

Deductiones, die Streit-Sachen der Stadt Lübeck betreffend.

Theaurus Locorum communium.

A iure senis coniugium ipsius eo minus removebitur, quo maioribus illud gaudet praerogativis, praesertim, quando diu durat, dimidium implet saeculum, imo supra hoc assurgit. Eiusmodi est, quod CROHNIVS 1700. d. 28 April. inchoavit, auspicio cum Virgine nobilissimarum virtutum ergo nominanda, ANNA SOPHIA, viri spectatissimi, WOLHARDI STINDT, Mercatoris Rostochiensis, filia, virique meritis in civitatem Rostochiensem amplissimi, DN. WOLHARDI STINDT, Consulis, nepte, nunc cheu! vidua obitum mariti exoptatissimi gravissime dolente, nexu, quo nullus in humanis rebus arctior, copulatus. Inventis autem & hic in via iusta, officii nimirum ab utriusque probitate, amore, industria, humanitate, repetendi, Coniugibus corona decoris honorifice fuit imposita. Decus affert ingens filius, Vir nobilissimus, consultissimus & amplissimus, DN. HERMANNVS GEORGIUS CROHN, I. V. D. Syndicus pereximis in Rempublicam Lubecensem meritis effulgens, e cuius coniugio cum virgine laudatissima, CATHARINA ELISABETHA, Viri magnifici, illustris & consultissimi, DN. HENRICI BALEMANN, Consulis quondam (cheu! quondam: vti nam Pater patriae, qui Nestoreis dignus erat annis, viveret!) Reipublicae Lubecensis immortaliter meriti, immortalemque idcirco famam adepti ac gloriam, filia, longiori vita, qua in ipso aetatis flore d. 12 Mai. 1746 lectissimarum Matronarum societatem reliquit, digna iure aestimata, d. 27 April. 1730 inchoato, nepotes ac neptis, HENRICVS ADOLPHVS d. 28 Iul. 1731 prognatus & d. 24 Iul. 1732 mortuus: HENRICVS ADOLPHVS d. 30 Mai. 1733: HERMANNVS DIETERICVS d. 13 Dec. 1734 (qui duo fratres inter bonarum literarum cultores, museum nostrum publicum condecorantes, locum haud postremum occupant, spem avitorum & paternorum vestigiorum premendorum iniciantes): WILHELMVS FRIDERICVS, d. 14 Iul. 1736 natus, d. 13 Iun. 1737 denatus: ANNA CATHARINA d. 20 Aug. 1738 & IOHANNES WILHELMVS d. 26 Mart. 1744, feliciter prodierunt. Parentibus optimis digna quoque est filia, MARGARETA CATHARINA DETHARDINGIA, a Viro nobilissimo, consultissimo, amplissimoque, DN. GEORGIO WILHELMO DETHARDING, I. V. D. Causarum Patrono celeberrimo, per nuptias d. 28 Iul. 1735 celebratas, e Virginali in Matronalem ordinem transducta, illius olim, huius hodie ornamentum. Valde commemorabile denique hoc coniugium merito censendum, quia divino factum est favore semisaeculare, siquidem CROHNIVS cum STINDTIA integros quinquaginta annos (quibus vti nam placuisset sanctissimo Numini plures, quam menses quatuor, adiacere!) suaviter vixit. Vnde operae erat pretium, celebrare d. 28 April. h. a. Iubilaeum, quo magnificus Senex, Avus felicissimus, duos vidit egregios nepotes, paulo ante nominatos HENRICVM ADOLPHVM atque HERMANNVM DIETERICVM, pro rostris Gymnasticis egregie locutos ita, ut mentis gratissimae, quae coelesti coniugiorum statore & conservatori humillime erat declaranda, reverentiae Avo & Aviae debitae, documenta dederint luculentissima; de quo Iubilaeo gamico Consulari, apud Lubecenses primo, dicerem plura, si actum vellem agere, si Lubecenses istud nescirent, si exteri, quibus publicarum literarum ope iam innotuit, istud nondum cognovissent. Memoriam eius conservabunt annales, quibus inscribi omnino meretur.

Quam vellem vero, ut superfedere possem commemoratione iuris, quod Seni morituro & mortuo est praestandum, Sic enim non opus esset referre, quod post antegressas infirmitates, a Physico nostro & Medico excellentissimo, DN. D. FRANC. IAC. a MELLE, hoc descriptas modo: *Varia fuere ingravescentis senectutis incommoda, quae Virum Magnificum & Illustrem a nonnullo tempore haud parum afflixerunt, inter quae calculus & insignis pedum debilitas facile principem locum obtinuerunt. Elapso autem trium circiter septimanarum spatio, cum horripilatione & spasmodico sinistri lateris dolore, febris lentae quaedam species aggrediebatur, quae paulatim gliscens, cum totali virium & appetitus prostratione coniuncta, adeo Consulem nostrum meritisimum exhauriebat, ut tandem irritis etiam optimis & selectissimis remediis mors placidissima subsequeretur: post coniunctionem cum DEO, sanctissimi epuli, a Viro admodum rever. ampliff. & praeclariff. DN. GEORG. HERM. RICHERTZ, Pastore Iacobaeo optime merito, 23 Aug. porrecti, beneficio & sanctissima fide, cuius fructus ad extremum vsque halitum orando, abitu e mortalitate meditando, dolores patienter ferendo, sese ostenderunt, factam, d. 29 Aug. mortalium societatem reliquerit.*

Affligit hoc, quibus omnibus moeroris cum gaudio commutationem, maxima stipatam incolumitate, candidissime cupio evenire, Viduam, Filium, Filiam, Nepotes, Neptem, Generum, Agnatos, Cognatos, imo vero Curiam quoque & Civitatem. Sed dolori, etsi iustus sit, obicem, praeter famam laudatissimam, in vrbe & orbe mansuram, ponet recordatio summae, quam pia morte consecutus est, felicitatis, qua in via coelitus iustissima, consummata Salvatoris iustitia inventa, reperitur, nunquam ab eadem deflexurus: quave honorificentissimam iustitiae coronam, omnem, qui in hoc datur mundo, splendorem modis superantem infinitis, impetravit.

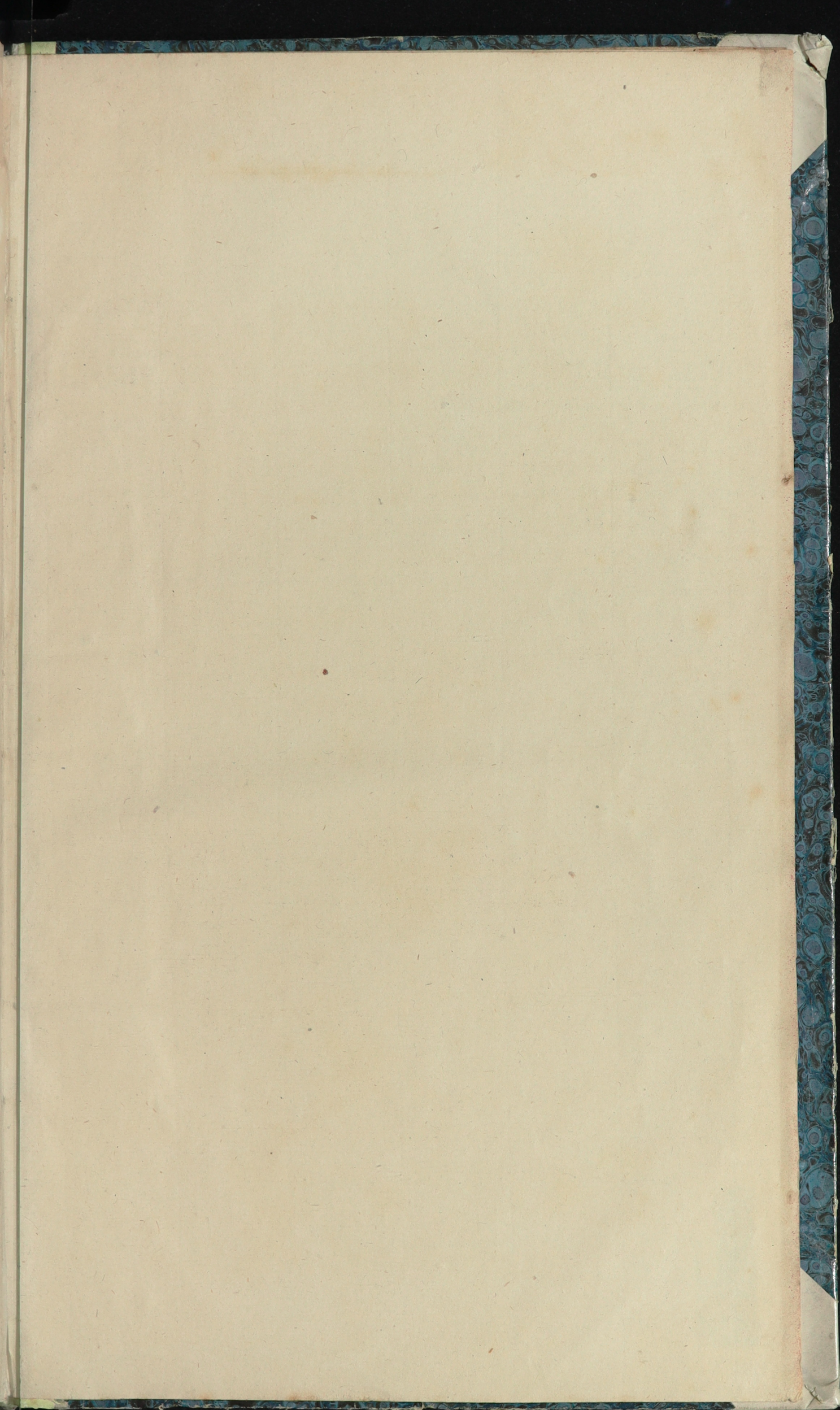
Iuxta funebria defuncto Seni solvenda rectius forsan refero ad Ius Senum, quam veteres profani homines ius Manium effinxerunt. Vestrum, MAGNIFICI ET ILLVSTRES DNN. CONSVLES, summe vener. DN. PRAEPOSITE, generos. DN. DECANE, summe rever. atque excellentiss. DN. SVPERINTENDENS, nobiliss. consultiss. & experientiss. DNN. SYNDICE ac DOCTORES, admodum rever. & praeclariss. DNN. SENIOR, PASTORES & SYMMYSTAE, nobiliss. generos. prudentiss. & ampliss. DNN. SENATORES, PROTONOTARIE ac SECRETARII, vt & omnes, qui, quid Consuli meritis maximis illustri debeat, intelligitis, esto iudicium. Mihi, cum minime deceat tenuitatem meam, ex capite iuris Vobiscum agere,

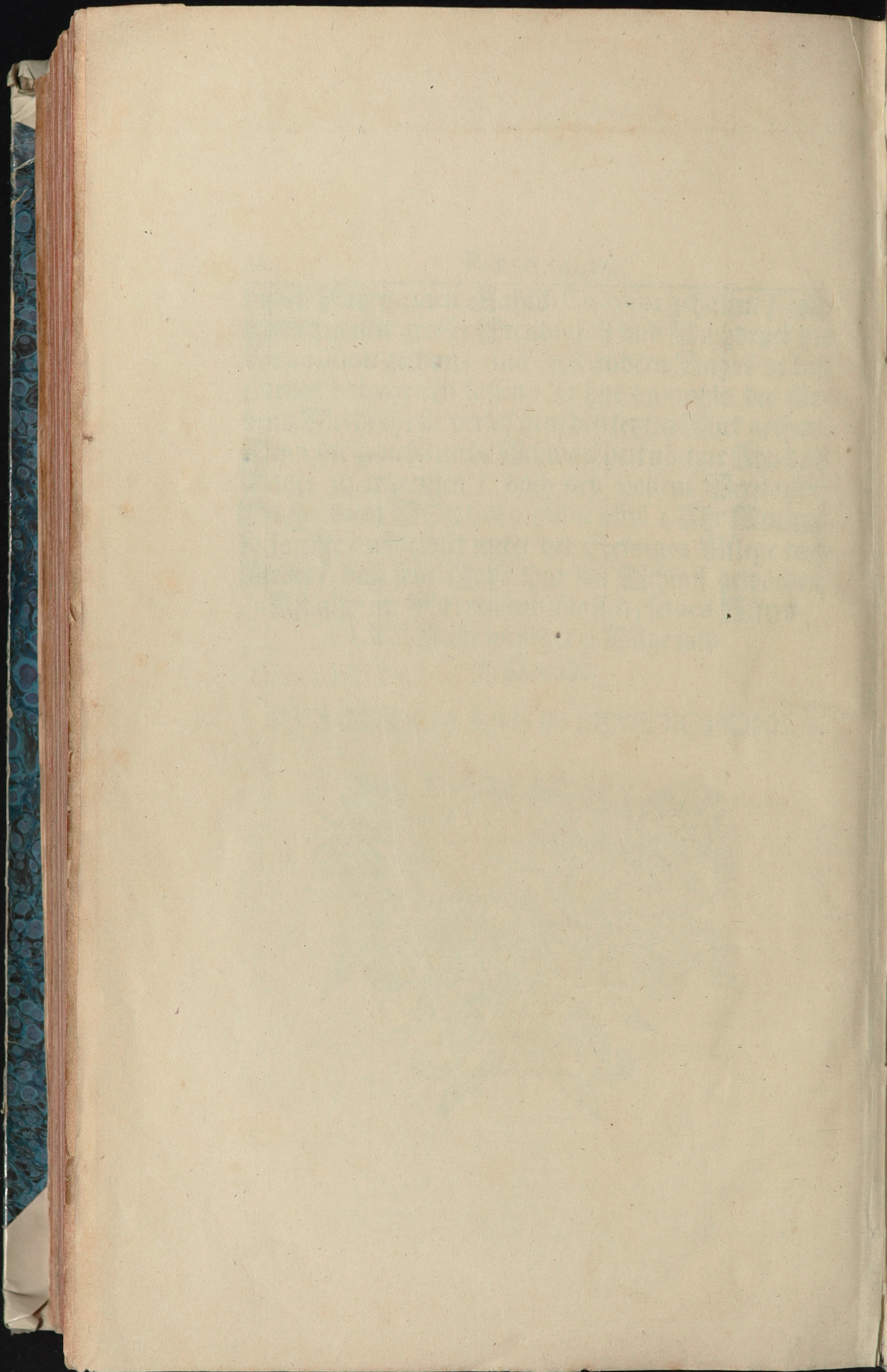
licebit saltem iuris loco uti precibus, quibus, ut Consulari hodie funeri aditis comites, ea, qua par est, ratione a Vobis peto, nihil magis, vna cum LVGENTIBVS, habens in votis, quam ut omnis vestra vita, & tandem

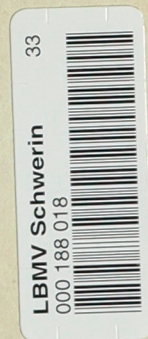
quoque senectus, corona honoris ex animi sententia coronetur!

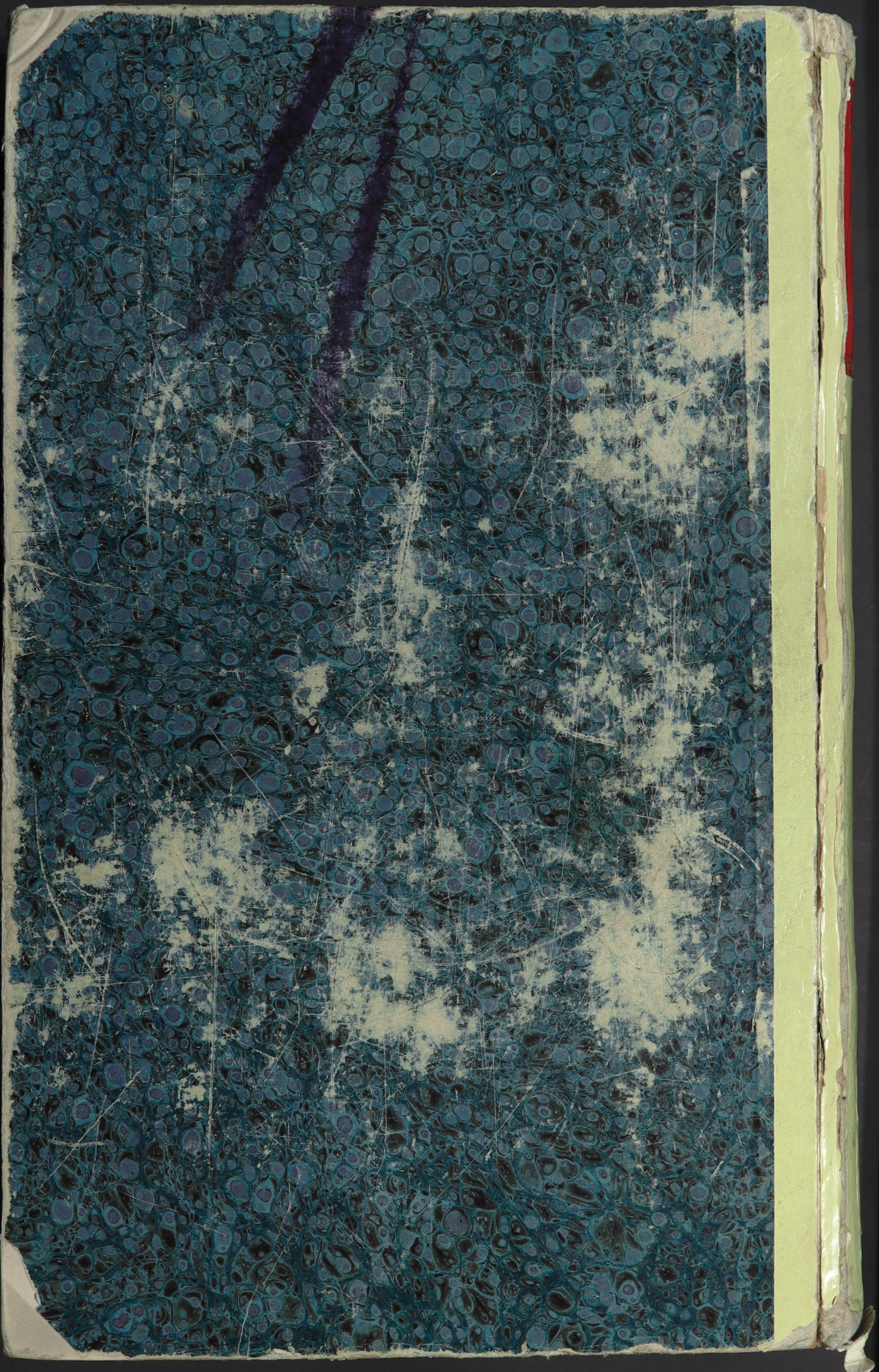
P. P. Lubecae, d. VII. Septemb. MD CCL.

& FRANCKENSTEINII opera, vltius progredieretur, quem finem feliciter obtinuit. In Philurea Musarum sede menses ex voto peregerat, cum an. 1697 iterum adiret *Rostochium*, ubi KLEINIVS eum habuit domesticum & auditorem continuata pristinam se ei probantem in qua, ipso auspice, non modo integram iuris scientiam repetiit, sed in palaestra quoque dis- excussit, simulque, quomodo causae in foro sint agendae, percepit; horas vero subsecivas impendit elaborandae Dissertationi, qua sat difficile de innoxia Mulierum Iuris ignorantia tum in maiori collocavit luce, eademque m. Sept. pro rostris Academicis defensa magnam sibi vit laudem, auctam valde Dissertatione inaugurali, d. 14 April. 1698, applaudente auscul- coetu, habita, cum antea per institutum rigorosum, vt vocant, examen illustri Ordo Iuridi- de eum cognovisset dignissimum summis in vtroque iure honoribus candidatum. Finito e, revisit quidem patriam, sed mox repertus est in iusta eorum via, qui prudenter ac legi- egrinantur. Initium fecit itinerum adeundo per *Luneburgum*, *Cellam*, *Hannoveram*, *Cassellam*, us notatu dignis, quas lustravit, haud destitutas, *Marpurgum* & *Gießam*, Academias doctissi- iuris Professorum, quibuscum habita colloquia Ipsi profuerunt, fama insignes, *Wetzlarium*, Im- iudicio, quod *Cameram* appellant, illustrem, quae CROHNIVM nequitiam habuit otiosum em, sed attentum potius observatorem rerum, quae in foro hoc splendidissimo aguntur. Au- m processus, vt vocant, Camerales, legit & expendit commentarios, Actorum nomine in- consuluit praecipuos in hoc foro Caesareo causarum patronos, sicque spatio semestri Wetzla- moratus accurate didicit, quorum discendorum causa eo erat profectus. Hinc per *Franco- Moguntiam*, *Colonium*, *Neomagum*, perspectis simul harum urbium memorabilibus, contulit se m, in quo *Lugduni* potissimum & *Ultraiectionis* commoratus, praecipuos doctores Belgicos, iuris m profitentes, auscultavit ita, vt magnum inde fructum perceperit, ac operae iis audiendis nunquam Eum poenituerit. Neque tamen Germaniam nostram adeo putabat sterilem, vt in ae non invenirentur viri tum aliarum disciplinarum, tum iurisprudentiae peritissimi. Hos, redux Germaniam, reperiebat *Wittenbergae*, reperiebat *Ienae*, reperiebat aliis in locis Teutonicis, de ICTis celeberrimis cognitis sibi reddendis potissimum fuit sollicitus, etsi alia observatu digna neglexerit. Rostochii autem adeo non obliviscebatur, vt ad gratam sibi hanc urbem haud in- migraret. In hac d. 10 Octob. 1699 summos ex merito consecutus est honores iuridicos, iurque Doctor solenni renuntiatus actu, in quo iuridice elaboratam Orationem de Quaestione: *Ca. 5 de praesenti Sponsalia utriusque dissensu dissolvi possint?* (9), applaudentibus, qui praesentia onestabant solennia inauguralia, & Academiae & Civitatis Proceribus, recitavit. E tot labori- eis nullo poterit negotio literaria honoris corona formari, quae CROHNIVM in senili aetate eo navit, quo studiosius in eadem elaboranda iuvenilis aetas fuit consumpta. is vero dubitabit, quin requirat Ius Senis, vt munera, quae, in iusta repertus via, dextrime travit, & in quibus tandem consenuit, honoris causa commemorentur, cum nulla fere corona errarum orbe sit splendidior, sit pretiosior, quam ea, cui contexendae officia religiose gesta m suggererunt? CROHNIVM nostrum & hac corona videbimus redimitum, si munera Ipsius uisse momenti cognoverimus. Brevitatis studio vix ac ne vix quidem attingo, quod Rostochii, m fixerat, in Dicasteriis Principis pariter ac Civitatis, causarum patronum; in Ducali Consisto- uratorem ordinarium egerit, sed statim ad referendum *Syndici Rostochiensis* munus accedo. De d olim consignavi literis (10), iuvat repetere, & huic quoque Memoriae inferere. Sic autem

“Sparta Procuratoris egregie ornata commovit nobilissimum & amplissimum Senatum Ro- stochii an. 1706 d. 30 Aug. Syndicum eligeret. Non recusavit munus oblatum, sed na fide gessit, Civitatisque commodum, sive ad Serenissimum Principem ac, tem- nos Imperatores atque Legatos mitteretur, sive alia negotia expediret, pro virili gere laboravit. Superveniebant motus Mecklenburgici, nemini fere ignoti, qui- ac privilegia Civitatis Rostochiensis, pro officii religione, mascole & intrepide, ter amplissimum Senatum, aliis harum rerum haud imperitis, defendit, ac multa otocollo & Recessus vocant, elaboravit, inserta passim molis haud exiguae libro, oc- klenburgicorum an. 1719. fol. edito, cuius titulus est: *Historischer Acten-mässiger Be- autem conicere licebit, quod inter hos motus multa sit perpeffus. Quare tandem dici Rostochiensis munere, gravibus de causis, se abdicavit, &, aegre licet ab am- chienfi dimissus, in patriam se recepit.*” Haec scribendo nequitiam me laessisse Video enim non consentientem modo illustrem KLEINIVM, his CROHNIVM ver- *Numinis divino adiutus auxilio, ac bonitate fretus causae Spartam Syndicatus, quam ante nactus eras, inter maximas huius urbis adversitates, ac duriora eiusdem fata, egregie or- ntrepide tutatus es; sed plane etiam hac in re confirmor documento fide dignissimo, tus Rostochiensis auctoritate scripto, & Sigillo Civitatis maiori communito, quod cant, fisti hic meretur: Wann Uns Bürger-Meistern und Raht der Stadt Rostock der Hochedle und , Iohann Adolph Crohn, unser ehemahls vieljähriger, um hiesigen Rahts-Stuhl und gemeine Stadt wohlverdient- ale vom 7den Currentis um eine glaubwürdige Bescheinigung seiner im Jahr 1716 freywillig gesuchten, und ad unveränderliches Anhalten von Uns erlangten dimission und Erlassung angelegentlich ersuchet hat, vor- heute dato in pleno verlesen worden; So haben Wir dessen Petito hierunter gerne deferiret. Uhrkunden und itelst diesem öffentlich, das vorwohlgedachter Herr Doctor Iohann Adolph Crohn von Uns zu unserm und ten und Syndico bestellet und angenommen worden, dieser Ihm anvertrauten Function auch überall, abson- d hiesige gute Stadt Anno 1715 betroffenen höchst beschwerlichen Zeit-Läufften, zu seinem sonderbahren Ruhm, eu und Fleisse wohl vorgestanden, und dadurch um Uns und das Publicum sich sehr wohl verdient gemacht, m die Erlassung von dem bis dahin wohl geführten Syndicat-Officio aus eigener Bewegniss bey uns inständigst Wir nun wohl in desselben mehrmals gesuchte Dimission und Erlassung, nach zuvor geschehener halbjähriger zu gehehlen Uns kaum entschliessen können; So haben Wir jedennoch auf obmentionirten Herrn Doctoris Croh- Anforderung, das Er der obhabenden Pflicht und seines Officii, der ihm vorertheilten Bestallung gemäß, ent- sothane Erlassung seiner treu geleisteten Dienste nicht versagen mögen noch wollen, mithin denselben damahls, würcklich dimittiret, unter dem hertzlichen Wunsche: das der allmächtige Gott Ihn und dessen sambtliche reichem Segen überschütten, und bis auf späte Jahre gesund erhalten wolle. Welches Wir denn derhohlen, und darüber zur Steuer der Wahrheit gegenwärtiges Attestatum auff Begehren ausfertigen, auch esserem Innseigel und des Protonotarii Unterschrift bestärcken lassen. So geschehen Rostock, den 10ten Febr, ali commissione Ampl. Senatus subscr. Iohann Valentin Stever, Protonot. m. m. Rostochio rediit in patriam, quillitate vsus & otio fruius est, sed ita, vt a labore, cui ab ineunte assuetus erat aetate, nequitiam re- a tempus a causis agendis erat vacuum, id dicabat literis, & praesertim iuridicis, in quibus idcirco ex- nimerim, ex ore Rostochiensium, apud quos anno huius saeculi vicesimo quinto, quo prima vice Varnia- s, memoria CROHNII, olim sui, nondum erat deleta, florebat potius, andivisse, Eum fuisse aptum & ofessoris, iura docentis in Academia, cum laude obeundum. Curia proinde patria Lubecensis in Eo accepit atorem, d. 27 Iun. 1744 Consulem solida gaudentem Iuris scientia, cuius ope verum potuit a falso discer- nodos iuridicos plus quam Gordios solvere, prudens ferre iudicium, dissensiones amice componere, consulere, Amplius hic esset campus, aperiendus multo facilius, quam emetiendus, si recensere vellem NIVS & Senator & Consul praeclarissime egit. Comprehendam breviter cuncta paucis his verbis:*

ter, Mar. Balth. 1699. p. 327.

(10) loc. cit. p. 45.

(11) loc. cit.